

Ennakkoratkaisukysymys

Onko alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽¹⁾ 2 artiklaa, luettuna yhdessä tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽²⁾ liitteen I kanssa, tulkittava siten, että tuote, jonka kantavierteen valmistamisessa on käytetty mallasuutetta, glukoosisiirappia, sitruunahappoa ja vettä, voi olla yhdistetyn nimikkeistön koodin 2203 mukainen maltaista valmistettu olut myös silloin, kun muiden kuin mallasainesosien osuus vierteessä on hallitseva verrattuna mallasainesosiin ja glukoosisiirappi on lisätty vierteeseen ennen sen käymistä, ja millaisia perusteita on käytettävä määrittettäessä mallasainesosien ja muiden kuin mallasainesosien suhteelliset osuudet kantavierteessä, jotta valmistettu tuote voidaan luokitella CN-koodin 2203 mukaiseksi olueksi?

⁽¹⁾ EYVL L 316, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 256, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksa) on esittänyt 27.3.2018 – ML

(Asia C-220/18)

(2018/C 221/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Pääasian asianosainen

ML

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mikä merkitys on edellä mainittujen oikeussääntöjen⁽¹⁾ tulkinnan yhteydessä sillä, jos vangituilla on pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa mahdollisuus oikeussuojaan vankeusolosuhteidensa osalta?
  - a) Jos täytäntöönpanosta vastaavalla oikeusviranomaisella on todisteita rakenteellisista tai yleisistä puutteista tiettyjä henkilöryhmiä tai tiettyjä rangaistuslaitoksia koskevissa vankeusolosuhteissa pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, onko luovutuksen hyväksyttävyyden estävä asianomaisen luovuttamiseen liittyvä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun todellinen vaara suljettava edellä mainittujen oikeussääntöjen perusteella pois jo silloin, jos tällaiset oikeussuojamahdollisuudet järjestetään, ilman että konkreettisten vankeusolosuhteiden lisäarviointi olisi tarpeen?
  - b) Onko siinä yhteydessä merkitystä sillä, jos Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei ole todennut näiden oikeussuojamahdollisuuksien osalta viitteitä siitä, että niillä ei tarjota vangitulle realistisia mahdollisuuksia epäasianmukaisten vankeusolosuhteiden kohentamiseen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavan vastauksen perusteella ei voida katsoa ilman täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittamaa konkreettisten vankeusolosuhteiden tarkempaa arviointia, että tällaisten oikeussuojamahdollisuuksien olemassaolo olisi omiaan poissulkemaan syytetyn epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua koskevan todellisen vaaran:
  - a) Onko edellä mainittuja oikeussääntöjä tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittaman pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion vankeusolosuhteiden arvioinnin on ulotuttava kaikkiin rangaistuslaitoksiin tai muihin täytäntöönpanolaitoksiin, joihin asianomainen mahdollisesti voidaan ottaa? Koskeeko tämä myös vain tilapäistä tai siirtymävaiheen vangitsemista tiettyihin rangaistuslaitoksiin? Vai voidaan arvioida vain sitä rangaistuslaitosta, johon asianomainen pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion viranomaisten antamien tietojen mukaan todennäköisesti ja suurimmaksi osaksi aikaa otetaan?

- b) Edellytetäänkö tätä varten kyseisten vankeusolosuhteiden kattavaa arviointia, jossa selvitetään sekä henkilökohtaisen tilan pinta-ala vankia kohti että muutkin vankeusolosuhteet? Onko arvioitaessa tällä tavoin selvitettyjä vankeusolosuhteita otettava perustaksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö tuomiossa Muršić v. Kroatia (tuomio 30.10.2016, nro 7334/13)?
- 3) Jos myös toiseen ennakkoratkaisukysymykseen saadun vastauksen perusteella on katsottava, että täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten arviointivelvoitteet koskevat kaikkia kyseeseen tulevia rangaistuslaitoksia:
- a) Voiko se, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen arvioi jokaisen yksittäisen kyseeseen tulevan rangaistuslaitoksen vankeusolosuhteet, olla tarpeetonta sillä perusteella, että pidätysmääräyksen antanut jäsenvaltio antaa yleisen vakuutuksen siitä, että asianomaiseen ei kohdistu epäinhimillisen tai halventavan kohtelun vaaraa?
- b) Vai voidaanko jokaisen yksittäisen kysymykseen tulevan rangaistuslaitoksen vankeusolosuhteiden arvioinnin sijasta asettaa luovutuksen hyväksymistä koskevan täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten päätöksen edellytykseksi se, että asianomaista ei kohdella tällaisella tavalla?
- 4) Jos myös kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen saadun vastauksen perusteella vakuutusten ja ehtojen antaminen ei ole omiaan tekemään täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittamaa arviointia vankeusolosuhteista pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion jokaisessa yksittäisessä kysymykseen tulevassa rangaistuslaitoksessa tarpeettomaksi:
- a) Onko täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten arviointivelvollisuus ulotettava koskemaan vankeusolosuhteita kaikissa kyseeseen tulevissa rangaistuslaitoksissa silloinkin, jos pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset ilmoittavat, että asianomainen on siellä vangittuna enintään kolme viikkoa, kuitenkin sillä varauksella, ettei tälle ilmene mitään esteitä?
- b) Onko tämä voimassa silloinkin, jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei tiedä, ovatko pidätysmääräyksen antaneet oikeusviranomaiset selvittäneet nämä tiedot vai ovatko ne peräisin pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion keskushallinnon viranomaisilta, jotka ovat toimineet pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen pyynnöstä sen tueksi?

⁽¹⁾ Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS – Tiettyjen jäsenvaltioiden lausumat puitepäättöksen tekemisestä (EYVL 2002, L 190, s. 1). Puitepäättösten 2002/584/YOS, 2005/214/YOS, 2006/783/YOS, 2008/909/YOS ja 2008/947/YOS muuttamisesta henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien parantamiseksi sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisen edistämiseksi sellaisten päätösten osalta, jotka on tehty vastaajan ollessa poissa oikeudenkäynnistä 26.2.2009 tehty neuvoston puitepäättös 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 82, s. 24).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
28.3.2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-
egészségügyi Intézet**

(Asia C-222/18)

(2018/C 221/10)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastaaja: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet